

UIT DANKBAARHEID
BIJ MIJN ZILVEREN PRIESTERFEEST

9 AUGUSTUS 1914

P. L. CH. VAN DER MEER

9 AUGUSTUS 1939

H. MOEDER GODS.

H. CYRIACUS.

H. AARTSENGEL MICHAEL.

H.H. MARTELAREN VAN GORCUM.

BID VOOR ONS.

Gedenk, o allerzaligste Maagd Maria, dat het nooit
gehoord is, dat iemand die tot U zijn toevlucht
nam verlaten is.

H. BERNARDUS.

BIJ DE MUZIEKINSTRUMENTEN.

Opus 1

Wijze: "Twee oogen zoo blauw".

Ach, wie kent niet de last van het rijmen
Bij feesten van verschillende soort.
En je denkt en je peinst soms wel dagen
En wordt vaak door veel aardigs bekoord.
Dan komen er heel veel melodieën,
Die staan je bijzonder leuk aan.
Maar neen toch, dat past niet voor een welkom
En laat de muziek nog eens gaan.

Refrein:

Twee oogen zoo blauw,
Zoo innig en trouw.
Al mijn geluk zijn die kijkers van jou,
Twee oogen zoo blauw.

En dan maar weer opnieuw aan het zoeken,
Muziek is toch zoo lieflijk, zoo zoet.
Gelukkig een melodie gevonden
En weet ik toch heus, hoe het nu moet.
Des nachts kan men ook wel eens slecht slapen
En denkt aan het mooie gedicht
Dra valt men in een soezende sluimer,
Dan ruist weer zo zacht en zo licht:

Twee oogen zo blauw, enz.

Ja, het is bijna niet te begrijpen
Hoe blijft toch maar zo'n liedje in 't hoofd.
En ik wil er zowaar niet aan denken,
Ik hoop dat een ieder mij gelooft.
Hoe het kan, bij zo'n goede musicus,
Staat elkeen verbaasd van, verstomd,
Doch luister, of met andere woorden,
U dan op het wijsje nog gromt:

God zij met U,
God zij met U.
Op al Uw arbeid, o, zegen' Hij U,
God zij met U.

Heerom had een vijver
In 't Hollands polderland.
'n Heel bijzonder soort,
Egyptisch was haar trant.
De bodem 'n plateau,
De wanden hoog en strak,
En op het hoogst plaats zat 'n kikker,
En die kikker, die spoot water,
De hele vijver vol.
Die kikker, die spoot water,
Ja, louter voor de lol.
Die kikker, die spoot water,
Geloof me, dat is waar,
Die kikker, die spoot water,
Vin-je dat niet raar?

Maar naar het Rotterdam
Kon 't vijfertje niet mee.
De goudvissen en kikker,
Dat ging nog wel, hoezee!
Vlug 'n vijver nu gemaakt,
Al op de binnenplaats
En de kikker spoot weer water,
Maar de vijver, die was lek.
O, jongen, wat 'n pech,
De vijver, die was lek.
En het water dat liep weg.
De vijver, die was lek,
Maar och, niet lang getreurd,
Het lek maar gauw gestopt
En de zaak was weer gebeurd.

Melodie: In de tijd der Patriotten.

In de tijd van Pastoor te Schermer,
dat de zomer was in 't land,
Was de huishoudster met vacantie
En kwam Uw nicht bij U beland.

Het was gewoon 'n eldorado,
Die pastorie van Heerom Piet,
In 'n gemoedelijke omgeving
Met veel kikkers tussen het riet.

Maar die nachtelijke zangers,
Die daar kwaakten in de sloot,
Waren lieflijker dan muggen,
Muggen, hu! met bloeddorst groot.

Op een nacht pleegden zij een overval
Op Uw nicht, o, wrede pret!
Ogen, voorhoofd, neus en wangen,
Lippen, al was opgezet.

Heerroom had ook nog een tuffie!
Dat kwam voor boodschappen goed van pas.
Ook voor een trip naar het mooie Alkmaar,
Waar de kaasmarkt bezienswaardig was.

Op een morgen moest ik zorgen
Voor gloeiende wierook, 'k zat er mee in.
Ze werd niet gloeiend, en Heerroom kwam kijken
In vol ornaat de keuken in.

En 't klokluiden was nog een baantje,
Een attractie bovendien.
Ja, het was een heerlijk weekje
In de Schermer op de pastorie.

EEN LIED OVER PIET.

Wijze: Im Wirtshaus zum roten Lanterne. (Niet te gauw zingen)

- I. Wij zingen te samen een liedje
Ter ere van Piet, de Pastoor.
Een ieder, die kent toch dit wijsje,
't Refrein wordt gezongen in koor.

Refrein:

Lang leve Piet, Hij leve nog jaren,
Die jonge Pastoor, met zijn zilveren haren.
Wij drinken, klinken op de gezondheid,
Nog niet op het afscheid, o nee.

- II. Pastoors zijn eenvoudige mensen,
Zij leven heel sober, geen sier.
Zij werken van ochtend tot avond,
Behalve van tweeën tot vier.

Refrein:

- III. Vacantie komt eens in een jaartje,
Eens zwieren, dat doet een mens goed.
Een reisje naar buitenland maken,
Voor 'n weekje of drie, als 't moet.

Refrein.

- IV. Naar Zwitserland gaat ons Pastoortje,
Hij doet o zo graag aan de sport.
Gaan skieën en bergen beklimmen
En dan als een "Engelse Lord".

Refrein.

- V. Maar ook aan een andere sport nog,
Een van 'n wat kalmere aard,
Deed Piet toen hij was in de Schermer,
Hij viste toen leeg daar de Vaart.

Refrein.

- VI. Het vissen verstaat hij heel kundig,
Ook nog op een and're manier.
Het "vangen van mensen", hoe moeilijk,
Dat is wel zijn grootste plezier.

Refrein.

- VII. Wij scheiden nu uit met ons versje,
't Refrein nog tot slot van het lied.
Wat zal het nog lange ons heugen,
Het zilveren feest van neef Piet.

Refrein.

Wijze: Een liedje van de zee.

Nu zijn wij aan de beurt! laat ons door:
Oudewater.

Hier op 't feest van Heerroom Piet!
Wij zijn vol goede moed, voor een prijs!
Houd je snater!

Anders vervalt ons hele lied.
Heerroom Piet, op dit feest,
Wensen wij, blij van geest,
U de beste zegen toe,
U de zegen toe!!

Gij waart dikwijls te gast, in ons klein
Oudewater.
Bij Uw familie kwaamt ge graag.
Daarom vragen wij U: komt nog vaak
nu en later.
Dat is de prijs voor ons vandaag!!
En wij wensen tot slot, met den zegen van God,
U een nieuwe kwart-eeuw toe,
U een kwart-eeuw toe.

Wijze: In een blauw geruite kiel.

1. Het is vandaag een heerlijk feest,
Een feest zoals nog nooit geweest.
Komt, zingt nu allen met ons mee,
Wij zijn allen bij elkaar,
Met de hele familieschaar.
O ja, o ja, o ja.
2. In 't grote Haagse Bos,
Op 't zachte, groene mos,
Stond eens de wieg van Heerroom Piet,
't Is een welbekende naam,
Komt, we zingen die t' saam.
Boshek, enz.
3. Daar woonde een hond van een heel mooi ras,
Van wie Heerroom onafscheidelijk was.
Zijn naam zelfs kreeg hij cadeau
Toen 't afscheidsuur aanbrak,
Keken beiden even strak.
Die Faust, enz.
Jaren daarna ging Heerroom op reis,
Sprong in 't water, koud als ijs.
't Was in 't Dolomietenland.
Hij werd bevangen door de kou,
Men trok hem daarom aan zijn mouw,
't Water uit, enz.
4. Het water trekt hem steeds nog aan.
Hij wil immers altijd uit vissen gaan.
Zelfs daar waar het verboden is.
En als je dan zegt, dat je dat niet weet,
Dan heb je al lang een bekeuring beet.
Och arm, enz.

5. Van 't feest van heden is niet veel bekend,
Want wij zijn nog niet aan 't end.
Dus krijgt dat volgende keer een beurt,
N.l. bij het gouden feest.
Dus roepen wij allen om 't meest,
Leef lang, enz.

Wijze: Jamboree.

In 1937 viel er wat te beleven,
De Schermer werd verrast door een bericht.
Heerroom kreeg 't in de gaten,
Hij moest z'n post verlaten.
Het grote Rotterdam, dat was in 't zicht.
De boel nu maar eens gauw gepakt,
Vergeet de groenten niet,
Want Heerroom had het goed gedacht,
De stad biedt zoiets niet.

Refrein:

Uitjes fijn, preitjes klein,
Grote bonen, dikke erwten, pommes de terre, ja, ja.
Andijvie, spinazie,
Alles ging in de auto, ja.

Toen Heerroom daar ging landen,
Moest hij meteen al stranden,
De griep, die pakte Neeltje bij de kraag.
Nu Delft en Noordwijk vragen,
Dat hulp gauw op moest dagen,
En ja, daar kwamen zij al aangedraafd.
Je kunt het nu wel raaien, hoor,
De zaak, die draaide best.
Pleizier en pret ontbrak heus niet,
En u snapt wel de rest.

Refrein:

De oven brandt,
Hoe parmant,
Fluit Kapelaan Tesselaar met het water vrolijk mee.
't Was wel vroeg,
Maar het moest,
Anders kreeg hij heel geen thee.

De flensjes waren heerlijk
En na 't diner on'tbeerlijk,

De stukken waren klein,
 Maar toch wel goed.
 'n Oudjaarsavondfeestje,
 'n Bioscoopje, weet je,
 Doet een mens, ja, op z'n tijd eens goed.
 Een pluim moet hier nog gauw vermeld
 Voor 's herders kapelaan,
 Hij maakte zelf de kachel aan,
 En zo is 't nu voortaan.
 Nu aan 't slot,
 Niet gespot,
 Al hing 't leven van u allen aan een zijden draad.
 't Is voorbij,
 Wees maar blij,
 Dat u hier op dit feest nog staat.

Wijze: De pastoor, die heeft een koe.

- | | |
|--|--|
| 1. De pastoor die heeft een broer,
Maar zijn vrouw, die houdt het roer.
De pastoor zijn broer! | 4. Als zijn broer verhuist
alras,
Komt er weer z'on nieuwe
plas.
Waar er nog geen was. |
| 2. En die broer, die heeft een zaak,
Waar hij koeienkoekjes maakt,
Waar hij koekjes maakt. | 5. Heerroom, verhuis maar
honderd keer,
Want dan komen er altijd
meer
Vijvers, keer op keer. |
| 3. Maar hij is toch metselaar,
Hij maakt als-maar vijvers klaar.
Als-maar vijvers klaar. | 6. Waarom legt men meren
droog,
Overal waar 't juist was
droog,
Graaft die broer er weer. |

Refrein:

Heerroom toch, Heerroom toch,
 Wat bent U begonnen toch.
 Heerroom toch, Heerroom toch,
 De pastoor zijn broer.

Wijze: In een blauw geruite kiel.

In den Haag op 't Frankenslag, Zingt men 't feestlied van den dag, Op 't feest van Rotterdam's pastoor. Heel de militaire macht, Vloot en leger juicht met kracht: Hoezee, Hoezee (bis)	De term "met militaire eer" Leest men in kranten wel eens meer. Maar dan heeft het 'n som'bre klank. Blij klinkt echter deze keer Dezelfde "militaire eer": Hoezee, Hoezee (bis).
--	--

7.

Wijze: "In het land der Patriotten".

In het land van zwarte rokken,
 Spelen wij, Pastoors, de baas.
 Over al wat niet getoogd is,
 En geen kruintje heeft, helaas.

Laat die niet-getoogde mensen
 Nu dan boer zijn, of "mijnheer",
 Een pastoor of "een pastoortje",
 't Komt precies op 't zelfde neer.

Rotterdam wil heel wat zeggen,
 Meer waarschijnlijk dan Breezand'.
 Maar vergeet niet, ouwe jongen,
 Dat j' er juist bent aangeland!

En kijk nou niet uit de hoogte
 Op ons, dorpspastoortjes, neer,
 Want, wie weet, over een paar jaartjes,
 Zit je in zo'n polder weer!!

Wijze: It is in the air.

Op de Montblanc,
 Och mens, daar weet je alles van.
 Daar is 't 's nachts zo koud als ijs, o jé
 Een paradijs, o jé.
 Op de Mont-Blanc.
 Maar Heerroom Piet,
 Die schrikt voor sneeuw en gletschers niet,
 Maar tippelt met pastoor van Beers, o jé
 Echt "Van der Meer"'s, o jé
 Die Heerroom Piet,
 Dat is wat voor onze eeuw:
 Twee pastoortjes in de sneeuw!
 't Is Heerroom Piet,
 Zo'n reis door 't ijs vergeet je niet.
 Al gaan er honderd jaren heen, o jé,
 Zo flink ter been, o jé
 Als Heerroom Piet.

-)(-

Wijze: Wij leven vrij.

Wij leven vrij, wij leven blij
 Op Neêrlands dierb'ren grond.
 Maar wie de wet brutaal verkracht,
 Maakt kennis met politiemacht,
 En werdt dan op de bon gebracht,
 Daar helpt geen grote mond. (bis)

Geef hier die hengel, heer pastoor,
 Die ziet gij nimmer meer.
 Die komt ons nu wel goed te pas,
 Bij het vissen in die modderplas,
 Die eens ons ministerie was,
 In naam dus van de Geer!!

En bovendien nog, heer pastoor,
 Een boete van drie pop.
 En niet meer vissen deze week,
 Ga nou maar liggen in de bleek,
 Totdat u krijgt een zonnesteek,
 Dan kunt g' uw lol wel op!!!

Een keer, was o zo'n heerlijk weer,
 Stapt Heerroom Petrus van der Meer
 Met pastoor van Beers, z'n makker,
 En leuke rakker,
 Steeds in de weer.

Al wie die twee ooit samen zag,
 Die schiet al daad'lijk in de lach.
 Als hij die twee daar ziet stappen,
 Vol leuke grappen,
 Zo'n hele dag.

't Was warm en Heerroom zag een meer,
 En dacht: "da's net wat ik begeer".
 't Is een toer om te berijmen,
 Heerroom's bezwijmen
 Daar in dat meer.